

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: R. K., narozená X, zákonná zástupkyně nezletilých dětí K. – E.,
narozené X, a dvojčat F. a O., narozených X,
všichni bytem X

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 00 Praha (dále jen MPSV)

v řízení o žalobě ze dne 15.2.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2018
č.j. MPSV-2018/252703-914 o zastavení výplaty dávky státní sociální podpory přídavek na
dítě,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce/žalobkyně a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických

osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech státní sociální podpory rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 18.12.2018.

2. **Včasnou žalobou** ze dne 15.2.2019 předanou k poštovní přepravě téhož dne zdejšímu soudu doručenou dne 18.2.2019 a jejím doplněním ze dne 29.1.2019 se žalobkyně jako zákonná zástupkyně nezletilých dětí X, X a X (výše uvedených) domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2018 č.j. MPSV-2018/252703-914 i předcházejících rozhodnutí ze dne 19.11.2018 č.j. 103728/18/TC, č.j. 103727/18/TC a č.j. 103725/18/TC. Původně byla žaloba podána X (označena jako žalobkyně a)), ale zároveň i X (označeným jako žalobcem b)), tj. otcem uvedených nezletilých dětí, avšak usnesením ze dne 6.6.2019 č.j. 16 Ad 21/2019-23 bylo řízení o žalobě žalobce b) odmítnuto, jelikož žádost o dávku přídatků na dítě ohledně jmenovaných dětí uplatnila toliko X jako jejich zákonná zástupkyně. O kasační stížnosti žalobce b) proti uvedenému usnesení rozhodl Nejvyšší správní soud (dále jen **NSS**) usnesením ze dne 27.9.2019 č.j. 4 Ads 263/2019-16 tak, že kasační stížnost odmítl (spis byl vrácen zdejšímu soudu dne 10.10.2019).
3. **Žalobkyně v žalobě** zejména brojila proti tomu, že v daném řízení žalovaného úřední osoby nedodržely a porušily zákon 500/2004 Sb. a 117/1995 Sb. i zák. č. 2/1993 Sb., odmítly jednat s žalobcem b), i když je společně posuzovanou osobou a má stejné právo jednat v dané věci; nedostali přiměřené poučení, proč má příjem, který se do dokumentu neuvádí, zletilá dcera (X studující na vysoké škole v denním studiu) uvádět a přitom školné zdejší úřad (pracoviště Úřadu práce ve Stříbře) odmítá započítávat spolu s dalšími výdaji; dále bylo namítáno, že rozhodovaly vyloučené osoby na MPSV Plzeň, kdy na zdejším pracovišti není dle zákona 500/2004 Sb., § 14 odst. 1, nezaopatřená úřední osoba, která může vydat nezávislé rozhodnutí, kdy řádně prozkoumá jak vydané rozhodnutí s právními předpisy, tak s napadeným odvoláním. Také bylo namítáno, že správní orgán neposkytl možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí žadateli a společně posuzovaným osobám dle § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. a ani odvolací orgán nepodložil, že je potřeba doložit příjem z vyživovací povinnosti. Závěrem bylo požadováno zrušení napadeného rozhodnutí z 18.12.2018 v celém rozsahu i s předcházejícími rozhodnutími správního orgánu prvního stupně a věc přesunout na MPSV Praha, kde bude vydané rozhodnutí do 8 dnů od vydání rozhodnutí soudu. Dále bylo požadováno, aby soud uložil žalovanému do tří dnů od vydání rozhodnutí:
 - úhradu za neoprávněný zásah ze strany ÚP Stříbro do osobnostních práv žalobce a jeho rodiny sumu 15 000 000 Kč
 - zákonný úrok z prodlení ze sumy 15 000 000 Kč od 19. 11. 2018 do uhrazení
 - úhradu za neoprávněný zásah ze strany MPSV Plzeň do osobnostních práv žalobce a jeho rodiny sumu 15 000 000 Kč
 - zákonný úrok z prodlení ze sumy 15 000 000 Kč od 18. 12. 2018 do uhrazení.
 Soud ukládá žalovanému do 30 dnů od vydání rozhodnutí zahájit šetření
 - žalovaný dá řádně prošetřit podvody úřednic na ÚP Stříbro a MPSV Plzeň Nejvyššímu kontrolnímu úřadu. Žalovaný projedná se žalobcem či souhlasí s uloženými kárnými delikty úředních osob, které jsou v případě zainteresované.
 Také bylo uvedeno, že nesouhlasí, aby bez souhlasu žalovaného s žalobou v celém rozsahu, rozhodoval soudce bez nařízení jednání.

4. **Napadeným rozhodnutím ze dne 18.12.2018 č.j. MPSV-2018/252703-914** Ministerstvo práce a sociálních věcí, jakožto správní orgán věcně příslušný podle § 71 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen **zákon**), projednalo ve smyslu § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**), odvolání účastníků řízení nezletilých dětí X, X a X, zastoupených zákonným zástupcem X proti rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP** či **úřad práce**) ze dne 19.11.2018 o zastavení výplaty dávky státní sociální podpory přídavek na dítě ode dne 01.10.2018 nezletilé oprávněné osobě a rozhodlo takto:
- I. Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a výše uvedené rozhodnutí č.j. 103728/18/TC ze dne 19.11.2018 se potvrzuje (X).
- II. Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a výše uvedené rozhodnutí č.j. 103727/18/TC ze dne 19.11.2018 se potvrzuje (X).
- III. Podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a výše uvedené rozhodnutí č.j. 103725/18/TC ze dne 19.11.2018 se potvrzuje (X).
5. **V odůvodnění rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2018** žalovaný popsal průběh řízení, kdy pro trvání nároku na dávku státní sociální podpory (na základě žádosti přiznána a vyplácena) pro dobu od 01.10.2018 byly dne 12.10.2018 úřadu práce doručeny tiskopisy „Doklad o výši čtvrtletního příjmu“ za 3. čtvrtletí 2018, „Prohlášení osob, které nemají příjmy rozhodné pro nárok na dávky“ a potvrzení o studiu ze dne 20.09.2018. Ze založeného záznamu ze šetření v místě ze dne 13.09.2018 vyplývá, že žalobkyně, tj. odvolatelka, mimo jiné uvedla, že dceři X otec posílá výživné v hodnotě 800 Kč a neví, zda chodila na brigádu o prázdninách nebo při studiu, proto byla žalobkyně vyzvána dne 19.10.2018 k doložení dokladu o výši čtvrtletního příjmu za 3. čtvrtletí 2018 doplněného o výši výživného, případně o příjem z výdělečné činnosti při studiu osoby X, nar. X; písemnou výzvu, ve které byla upozorněna, že pokud nesplní stanovenou povinnost, může být výplata dávky zastavena, dávka odejmuta nebo nepřiznána, převzala dne 22.10.2018. Oznámením úřadu práce č.j. 100054/18/TC ze dne 07.11.2018 bylo zahájeno správní řízení z moci úřední o zastavení výplaty přídavku na dítě nezletilým dětem X (X, X a X). Oznámení, ve kterém byla žalobkyně informována, že má právo navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy, vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a nahlížet do spisu, bylo doručeno dne 8.11.2018. V písemném sdělení ze dne 14.11.2018 žalobkyně namítala, že řízení bylo zahájeno vyloučenou osobou podle ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu, že vše bylo sděleno v žádosti o podání vyjádření k výzvě a úřad práce požaduje protizákonně uvádět příjmy, které se v dokladu o čtvrtletních příjmech neuvádí. Předtím dne 12.10.2018 byl ÚP doručen tiskopis „Doklad o výši čtvrtletního příjmu“ X, narozené X, který není zletilou osobou podepsán a spisová dokumentace neobsahuje předmětný tiskopis podepsaný a doplněný o příjem přijatý v rámci plnění vyživovací povinnosti ani prohlášení jmenované zletilé oprávněné osoby o výši příjmu přijatého v rámci plnění z vyživovací povinnosti. Ve sdělení žalobkyně ze dne 14.11.2018 větu: „Přesněji se jedná o příjem X výživné ve výši 800 Kč, kdy v tabulce D2, kolonka 6, kód a14, je jasně uvedeno, kdy se tento příjem uvádí.“ nelze považovat za prohlášení zletilé společně posuzované osoby o výši příjmu přijatého v rámci plnění z vyživovací povinnosti za rozhodné období 3. čtvrtletí 2018. Také bylo podotknuto, že ÚP ve výzvě žalobkyni nenapsal, že si X případně přivydělává při studiu, jak namítala žalobkyně. Poté byla vydána rozhodnutí ÚP ze dne 19.11.2018 o zastavení výplaty dávky státní sociální podpory přídavek na dítě pro výše uvedené nezletilé děti X

č.j. 103728/18/TC, č.j. 103727/18/TC a č.j. 103725/18/TC, kdy v odůvodnění uvedených rozhodnutí úřad práce uvedl, že zákonný zástupce nezletilých dětí byl písemně vyzván, aby osvědčil rozhodné skutečnosti pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu; měl doložit doklad o výši příjmu za 3. čtvrtletí 2018 osoby X, nar. X, doplněný o příjem přijatý v rámci plnění vyživovací povinnosti, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemné výzvy a v písemné výzvě byl zákonný zástupce nezletilých dětí upozorněn na následky neuposlechnutí výzvy. Proti uvedeným rozhodnutím ze dne 19.11.2018 bylo zákonným zástupcem účastníků řízení, tj. žalobkyní, podáno v zákonné lhůtě odvolání, v němž bylo namítáno, že rozhodovala vyloučená osoba a doklad o příjmu X za 3. čtvrtletí 2018 byl dodán.

Žalovaný dále citoval znění § 6 písm. a), § 5 odst. 1 písm. a) bod 1. a písm. b) bod 1 i § 61 odst. 1 a 2 zákona, rovněž citoval i § 140 odst. 1 správního řádu o spojení řízení s tím, že jako odvolací orgán spojil v této věci řízení týkající se stejného předmětu (nezletilé děti X – přídavek na dítě) z moci úřední usnesením č.j. MPSV-2018/252700-914 ze dne 17.12.2018. Rovněž bylo poznamenáno, že řízení o dávkách státní sociální podpory je vedeno na žádost žadatele a v jeho zájmu, je třeba vycházet z toho, že žadatel (příjemce dávky) si musí být vědom povinnosti prokazovat rozhodné skutečnosti a spolupracovat s příslušným správním orgánem. Žalovaný závěrem uvedl, že přezkoumal soulad napadených rozhodnutí a řízení, která vydání rozhodnutí předcházela, s právními předpisy, správnost napadených rozhodnutí přezkoumal v rozsahu námitek uvedených v odvolání a dospěl k závěru, že rozhodnutí nebyla vydána v rozporu s právními předpisy, proto odvolání zamítl a napadená rozhodnutí potvrdil, když žádnou z odvolacích námitek neshledal důvodnou – příjmy X za 3. čtvrtletí 2018 nebyly doloženy a ve věci nerozhodovala vyloučená osoba, jelikož žalobkyní nebyla vznesena písemná odůvodněná námitka podjatosti úřední osoby nebo úředních osob úřadu práce a tudíž nebylo o námitce podjatosti vůbec rozhodováno.

6. **Žalovaný dne 25.4.2019 ve vyjádření k žalobě** v úvodu souhlasil s tím, aby bylo rozhodnuto o věci samé bez nařízení jednání, dále shrnul průběh správního řízení, odkázal na obsah napadeného rozhodnutí ze dne 18.12.2018 a mimo jiné zdůraznil, že v písemné výzvě ÚP byla žalobkyně upozorněna na následky neuposlechnutí výzvy ohledně doložení dokladu o výši příjmu X za 3. čtvrtletí 2018, rovněž žalobkyně dne 22.10.2018 převzala písemnou výzvu, ve které byla upozorněna, že pokud nesplní stanovenou povinnost, může být výplata dávky zastavena, dávka odejmuta nebo nepřiznána. Ve vztahu k § 14 odst. 1 správního řádu bylo uvedeno, že žalobkyní nebyla vznesena písemná odůvodněná námitka podjatosti úřední osoby nebo úředních osob úřadu práce a tedy nebylo o námitce podjatosti vůbec rozhodováno, tudíž námitka žalobkyně, že ve věci rozhodovala vyloučená osoba, je nedůvodná. Také bylo uvedeno, že v tiskopise „Doklad o výši čtvrtletního příjmu“ je příjem přijatý v rámci plnění z vyživovací povinnosti uveden pod písm. K. kód d., a nelze souhlasit s námitkou žalobkyně, že výživné se v dokladu o čtvrtletních příjmech neuvádí. Stejně tak žalovaný neuznal jako důvodnou žádnou žalobní námitku žalobkyně, když sdělení žalobkyně ze dne 14.11.2018 (citované na předchozí stránce tohoto rozsudku) nelze považovat za prohlášení zletilé společně posuzované osoby X o výši příjmu přijatého v rámci plnění z vyživovací povinnosti za rozhodné období 3. čtvrtletí 2018 a žalovaný se vypořádal v napadeném rozhodnutí se všemi základními námitkami žalobkyně týkající se předmětného správního řízení. K žalobní námitce, že úřední osoby nedodržely ustanovení § 4 odst. 2, § 6, § 44 odst. 1 spojeného s § 71 odst. 1 a 3 správního řádu, žalovaný sdělil, že námitka nebyla uvedena v odvolání stejně tak jako námitka k porušení § 14 odst. 1 správního řádu a § 63 odst. 1 zákona i článků zákona č. 2/1993 Sb. (Listina základních práv a svobod, dále jen **Listina**). Ještě bylo podotknuto, že příjem přijatý v rámci plnění z

vyživovací povinnosti se ale prokazuje prohlášením příjemce a do rozhodného příjmu započítává v tom kalendářním čtvrtletí, v němž byl vyplacen.

K žalobní námitce, že odvolací orgán neposkytl žalobkyni možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí, žalovaný uvedl, že podle § 36 odst. 3 správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Vzhledem k tomu, že odvolací orgán nedoplňoval řízení prováděním dalšího dokazování a při rozhodování vycházel z podkladů správního orgánu prvního stupně, tj. ÚP, nedošlo k porušení výše uvedeného ustanovení správního řádu. Závěrem ještě bylo poznamenáno, že již v důvodové zprávě k zákonu č. 117/1995 Sb. bylo uvedeno, že nová koncepce dávek státní sociální podpory předpokládá, že rodiny a občané si budou zabezpečovat co nejširší okruh potřeb vlastními silami, tj. především pracovním příjmem a z něho odvozenými dávkami. Stát svou podporou a pomocí bude zasahovat pouze tam, kde ze subjektivních nebo objektivních důvodů nestačí občan nebo rodina zabezpečit své potřeby vlastními silami na společensky přijatelné úrovni, a tam, kde má stát zájem člověka a rodinu stimulovat, podpořit, popř. chránit. Podle 61. 41 odst. 1 Listiny základních práv a svobod se lze práv uvedených v čl. 26, čl. 27 odst. 4, čl. 28 až 31, čl. 32 odst. 1 a 3, čl. 33 a 35 Listiny domáhat jen v mezích zákonů, které tento článek provádějí, tedy v tomto případě v mezích zákona o státní sociální podpoře. Závěrem žalovaný vyjádřil, že jeho rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit, proto navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

7. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 18.12.2018 i ve vyjádření žalovaného ze dne 25.4.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky založené ve správním spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 18.12.2018 doručeno žalobkyni dne 19.12.2018. (Soud podotýká, že správní spis byl vrácen NSS správnímu orgánu, poté byl proto k žádosti zdejšího soudu znovu zaslán žalovaným a doručen soudu dne 13.12.2019.)
8. Podáním ze dne 6.5.2019 bylo žalobkyni zasláno vyjádření žalovaného ze dne 25.4.2019 k žalobě a současně jí bylo uloženo ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), aby nejdéle ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení této výzvy soudu písemně sdělila, zda souhlasí s tím, aby soud rozhodl o věci samé bez jednání – písemnost byla žalobkyni doručena dne 19.5.2019, avšak žalobkyně na výzvu žádným způsobem nereagovala.
9. Podle **§ 17 zákona** nárok na přídavek na dítě má nezaopatřené dítě, jestliže rozhodný příjem v rodině nepřevyšuje součin částky životního minima rodiny a koeficientu 2,70.
10. Dle **§ 6 písm. a) zákona** rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem, je u příspěvku na bydlení a přídavku na dítě období kalendářního čtvrtletí předcházející kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje,
11. Podle **§ 5 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona** za příjem se pro účely stanovení rozhodného příjmu považují z příjmů, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů a nejsou od této daně osvobozeny, tyto příjmy: příjmy ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů, s výjimkou částky, která se považuje za příjem z důvodu bezplatného používání motorového vozidla pro služební účely podle zákona o

daních z příjmů a s výjimkou částky odpovídající příjmu, kterého dosáhlo nezaopatřené dítě za měsíce červenec a srpen, a to v rozsahu stanoveném v odstavci 8.

12. Dle § 5 odst. 1 písm. b) bod 1 zákona za příjem se pro účely stanovení rozhodného příjmu považují z příjmů, které jsou podle zákona o daních z příjmů osvobozeny od daně z příjmů, tyto příjmy: příjem přijatý v rámci plnění z vyživovací povinnosti nebo obdobná plnění poskytovaná ze zahraničí, s výjimkou uvedeného příjmu, náhrady nebo uvedeného plnění, poskytnutých v rozhodném období z příjmů osoby, která se pro účely stanovení rozhodného příjmu považuje za společně posuzovanou osobu s osobou, která toto výživné nebo plnění přijala.
13. Podle § 61 odst. 1, 2 a 6 písm. a) zákona (odst. 1) příjemce dávky je povinen písemně ohlásit příslušné krajské pobočce Úřadu práce do osmi dnů změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu. (odst. 2) Byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn. (odst. 3 písm. a) Osoba společně posuzovaná je povinna v souvislosti s řízením o dávce osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu.
14. § Dle § 3 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami správního řízení.
15. Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádřili účastníci do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
16. V této věci se podanou žalobou domáhala žalobkyně jako zákonná zástupkyně výše uvedených nezletilých dětí přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Soud, který rozhodl o věci samé bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož s tímto postupem žalovaný souhlasil a žalobkyně se v tomto směru po poučení soudem nevyjádřila, však neshledal ze strany správních orgánů, tj. žalovaného a ÚP, taková pochybení, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí, jak umožňuje při splnění zákonných podmínek soudní řád správní, neboť rozhodnutí žalovaného i ÚP jsou srozumitelná i přezkoumatelná. Žalovaný se ve svém rozhodnutí vypořádal dostatečným způsobem s odvolacími námitkami žalobkyně uplatněnými v odvolání ze dne 3.12.2018 proti shora uvedeným rozhodnutím ÚP ze dne 19.11.2018, ač žalobkyně je nepochybně přesvědčena o opaku. Ani žalobní body uplatněné v žalobě soud neshledal důvodnými.
17. V projednávané věci se soud plně ztotožňuje s postupem žalovaného, který napadeným rozhodnutím ze dne 18.12.2018 zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí ÚP ze dne 19.11.2018 č.j. 103728/18/TC, č.j. 103727/18/TC a č.j. 103725/18/TC o zastavení výplaty dávky státní sociální podpory přídavek na dítě pro nezletilé oprávněné osoby X, X a X ode dne 1.10.2018, když ze správního spisu žalovaného vyplývá, že ÚP dodaný potřebný doklad a to „Doklad o výši čtvrtletního příjmu“ společně posuzované osoby, tj. zletilé dcery žalobkyně X - X, za 3. čtvrtletí 2018 neobsahoval všechny potřebné skutečnosti pro posouzení nároku na dávku příspěvek na dítě, jak uvedeno shora a navíc

nebyl jmenovanou dcerou podepsán. Rovněž nebylo zjištěno, že by ve věci rozhodovala vyloučená osoba ve smyslu § 14 odst. 1-3 správního řádu, jelikož proti žádné úřední osobě úřadu práce nebyla žalobkyní namítána řádně její podjatost, proto o případně podjatosti ani nebylo rozhodováno a nepostačuje pouhé přesvědčení žalobkyně, že taková osoba je podjatá a tedy vyloučena z provádění úkonů v řízení.

18. Soud proto napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 18.12.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, jelikož žalobkyně neposkytla zákonem požadované podklady k ověření skutečností rozhodných pro trvání nároku na dávku, ač byla písemně o následcích takového jednání poučena. Plnění podmínek stanovených zákonem požadovaných pracovníky ÚP nelze považovat za porušování zákona, správního řádu či Listiny, jak se nesprávně domnívá žalobkyně. Stále totiž platí, že pokud občan požaduje nadále vyplácení přiznané dávky, je nezbytná jeho spolupráce s úřadem práce, případné strpění určitých potřebných úkonů či dodání potřebných nezbytných dokladů, jelikož musí být řádně proveden i postup stanovený zákonem. Pokud občan tímto způsobem nepostupuje, jde k jeho tíži výsledek správního řízení, jímž může být i zastavení výplaty dávky jako v této věci, není-li doručeno požadované. K tomu soud toliko podotýká, že ve správním spisu založené tiskopisy „Doklad o výši čtvrtletního příjmu“ (za 3. čtvrtletí 2018) týkající se žalobkyně, jejího manžela X a zletilé dcery žalobkyně X doručené ÚP dne 12.10.2018 nejsou řádně vyplněné, datované ani podepsané dotýčnými osobami. Je nanejvýš v zájmu žalobkyně i jejich nezletilých dětí, aby si uvědomila, že pracovníci ÚP, kteří rozhodují v prvním stupni ohledně předmětné dávky, musí postupovat v souladu s příslušnými předpisy, činit určité úkony a nikoli postupovat dle představ žalobkyně, případně jejího manžela.
19. Také soud podotýká, že v žalobě požadovaný závěrečný návrh týkající se úhrady za neoprávněný zásah ze strany ÚP Stříbro a MPSV Plzeň do osobnostních práv žalobce/žalobkyně a jejich rodiny (požadováno celkem 30.000.000,-Kč), dále požadovaný zákonný úrok z prodlení, přesunutí věci na MPSV Praha, není v tomto přezkumném soudním řízení vůbec reálný, neboť se zcela mýlí s možnostmi rozhodnutí stanovenými soudním řádem správním, tj. zákonem č. 150/2002 Sb., kdy soud může buď zamítnout žalobu, není-li důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.), či zrušit napadené rozhodnutí a případně i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo, a to pro vady řízení či nezákonnost a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému, který je pak vysloveným právním názorem soudu v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 1, 3-5 s.ř.s.).
20. V této projednávané věci soud neuznal žádnou z žalobních námitek důvodnou, když část žalobních námitek nebyla v odvolání proti rozhodnutím ÚP vůbec uplatněna, tudíž se k nim žalovaný nemohl v rámci odvolacího řízení a tedy ani v napadeném rozhodnutí vyjádřit, a postup správních orgánů v této věci rovněž shledal v souladu s platnou právní úpravou, proto zamítl žalobu žalobkyně ze dne 15.2.2019 jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Soud se plně ztotožnil s obsahem napadeného rozhodnutí i s vyjádřením žalovaného k žalobě, na což pro stručnost odkazuje, jelikož uvedené je známo účastníkům tohoto řízení. Neznamená totiž, že je nesprávné či dokonce nezákonné rozhodnutí správního orgánu, není-li v souladu s požadavkem žalobkyně, přičemž důkazní břemeno spočívá na žalobkyni nikoli na správním orgánu.

21. Žalobkyně nebyla úspěšná a úspěšný správní orgán nemá právo na náhradu ze zákona dle § 60 odst. 2 s.ř.s., proto žádnému z účastníků řízení nebyla přiznána náhrada nákladů (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřijatelnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 28. února 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně